פרק ו'

פרק איזהו מקומן וכו'

כבר נת"ל, שהוא כדי להעלות שאר חלקי העשיה, הנשארים לעלות. ודע כי בחרו לומר פרק זה יותר מכל הפרקים שבש"ס שיש בו ענין הקרבנות, מפני שהוא כולל כל מיני הקרבנות. וגם מפני שאין פרק בכל משניות כולם, שלא יהא נזכר מחלוקת התנאים, אלא פרק זה בלבד, ונקרא פרק זה הלכה פסוקה, ועתה אנו צריכין אל השלום ולא אל המחלוקת.

כ) ברייתא דר"י אומר בי"ג מדות. כבר נת"ל שהן ענין העשיה, שיש בה י"ג בחי', והם ג"ר שעלו עד ג"ת דיצירה כנ"ל. וי"ס שלימות דעשיה, עלו עם י"א סמני הקטורת. ונלע"ד ששמעתי ממורי זלה"ה, באופן אחר, והוא, כי אחר עליות ג"ר דעשיה, נשארו י"ג בחינות אחרות דעשיה, כי הנה י"א סמני הקטורת, הלבישו למלכות דעשיה בחיצוניותה, הרי ספירה אחת. ופנימיות המלכות, לחיצוניות נה"י, הרי ג' ספירות אחרות. ופנימיות נה"י עם חיצונות חג"ת, הרי ג' ספירות אחרות. ופנימיות חג"ת, עם חיצונית מלכות דיצירה, הרי ג"ס אחרות. וחיצונית כח"ב, עם פנימית מלכות דיצירה, הרי ג"ס אחרות, והרי י"ג ספירות שלמות, זולת פנימיות כח"ב שעלו בג"ת דיצירה. ודע כי כן נעשה ביצירה, סוד י"ג שבב"ש. וכן יש י"ג שבעולם הבריאה י"ג שבחים שבישחבח. וכן יש י"ג באצילות שהם י"ג ברכות האמצעית דשאלות צרכיו.

והנה אין ספק, כי התורה התחתונה שנדרשת בי"ג מדות אלו, שנמשכים אליה מי"ג מדות עליונות תורה שבכתב, הנדרשת בי"ג מדות אלו, דוגמת י"ג אלו. כי כל מה שיש בתחתונים יש בעליונים, ומשם נתפשט בתחתונים. והנה תורה עליונה שהיא ת"ת, נחלקת בסוד ו"ק שבה, כלולה מדין ורחמים, וכללותה הרי י"ג.

מקל וחומר. דרשא זו מצד המלכות, שמקבלת מהת"ת פעם כך ופעם כך, כי פעם תקבל מחו"ג שבת"ת, וזהו מקל. כי קל רמז לרחמים, המקילים את הדין, ומרחמים על העולם. וחומר, רומז אל הדין, המחמיר לדון את העולם, הרי מדה א'. ומדה זו, כשהעולם נידון קצת ממנו בדין גמור, וקצת ממנו ברחמים גמורים, ומרחם על העולם.

מגזרה שוה. לפעמים תקבל מת"ת שבת"ת, שהוא מכריע בקו השוה בין החו"ג, ואז יהיה העולם נידון בדרך ממוזג, לא רחמים גמורים ולא דין גמורים, אלא גזרה שוה לשניהם, ממוצעת בסוד הת"ת.

מבנין אב מכתוב אחד. לפעמים תקבל מצד הת"ת הנקרא אב, בנטותו לצד הנצח. או ההד הנקרא כתוב אחד. וזהו בנין אב מכתוב אחד.

מבנין אב משני כתובים. לפעמים בהכרעה בין שניהם נ"ה. זו ב"א מב"כ, שהם נ"ה.

מכלל ופרט. לפעמים תקבל המלכות מכללות ת"ת מכל הו"ק, וזהו מכלל ופרט. כלל ואח"כ פרט, ותהיה אז ההנהגה במדת המלכות, כי אין בכלל אלא מה שבפרט.

מפרט וכלל. לפעמים תקבל המלכות מכללות הת"ת כנ"ל, ומתגבר מדת הת"ת עליה, ותתנהג העולם על ידו, ומדת מלכות נכללת בו, והוא יהיה עיקר בההנהגה, כי פרט וכלל, מתרבה הכלל, ויהיה הכלל עיקר, כי יתגבר ו"ק שלו על ו"ק שלה. ולפעמים להיפוך, וזה מכלל ופרט מפרט וכלל.

כלל ופרט וכלל וכו'. לפעמים תעלה המלכות למעלה מן היסוד, ותכריע היא בין היסוד והת"ת. וזהו כלל ופרט וכלל, כי כלל הוא הת"ת, שבו כלולים ו"ק, ופרט היא המלכות, **דלית לה** מגרמה כלום. ועוד, ששם הדברים **נפרטים ומתפרשים**, בסוד, **ופרט כרמך לא תעולל לעני** ולגר תעזוב אותם, כי שם מקומם. **וכלל**, הוא

כ) שעה"כ ח"א דרושי תפילת השחר דף פ"ו. שער מאמרי רז"ל דף נ"ב.

בֵּין הָעַרְבָּיִם. שֶׁנֶּאֱמַר. וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיהָ הַשְּׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

ועתה ע"י סס מ"ב דיצירה אנו מעלין חיצוני' ג"ר דעשייה שיהיו חיצוני' לפנימי' מל' דיצירה, ופנימי' ג' אמצעים דעשייה יהיה חיצוני' לחיצוני' מל' דיצירה, וע"י מ"ב זה דיצירה אנו מעלין הו' מדרגות הנ"ל דעשייה ליצירה אף שהמל' ג"כ עתה בעשייה ר"ל שמחזור לבחי' יצירה במל' דיצירה, והנה הו' מדריגות נכללין במל' שהוא סס ז' דמ"ב שק"ו לי"ת שבה ו' אותיות, ובכל אות אנו מעלין מדריגה א' דהיינו ע"י ו' שמות דסס מ"ב הראשונות אנו מעלין לו' אותיות הנ"ל שהם במל' דהיינו בסס אב"ג ית"ן אנו מעלין מדריגה א' דעשייה לאות ש דשק"ו שהוא למל' וכן כל השאר. ועוד תכוין כי כל העליות נעשה ע"י כל סס מ"ב רק שביוס א' גובר סס א' וביוס ב' גובר סס ב' וכולן כלולין באותו סס של אותו יוס, גם תחלק כל סס לג' חלקים דהיינו בשתים יכסה פניו, ובשתים יכסה רגליו, ובשתים יעופף:

ויאמר ב' תיבות אלו ביחד בניגון ויפסיק מעט ויחזור ויאמר ב' תיבות בניגון ויפסיק ויחזור ויאמר ב' תיבות:

בשתים יכסה פניו	ובשתים יכסה רגליו	ובשתים יעופף	
אָנָּא בְּכֹחַ	גְּדֻלַּת יְמִינְךָ	תַּתִּיר צְרוּרָה	יוס א ש
קַבֵּל רִנַּת	עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ	טַהֲרֵנוּ נוֹרָא	יוס ב ק
נָא גִבּוֹר	דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ	כְּבָבַת שָׁמְרֵם	יוס ג ו
בָּרְכֵם טַהֲרֵם	רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ	תָּמִיד גְּמְלֵם	יוס ד צ
חַסִין קָדוֹשׁ	בְּרוֹב טוּבְךָ	נַהֵל עֲדָתֶךָ	יוס ה י
יָחִיד גֵּאֶה	לְעַמְּךָ פְּנֵה	זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ	יוס ו ת
שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל	וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ	יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת	

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: